

erholde Bevis som autoriseret Sygeplejerske, naar hun inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden indgiver Ansøgning derom, og det paa Grundlag af hendes Attester om hendes Uddannelse og praktiske Tjeneste som Sygeplejerske skønnes, at der bør meddeles hende saadant Bevis. Beviserne udfærdiges af Sundhedsstyrelsen.

§ 7. *Sygeplejebureauer*, som anviser autoriserede Sygeplejersker, skal godkendes af Sundhedsstyrelsen og staaer under dennes Tilsyn.

§ 8. Til at bistaa Sundhedsstyrelsen ved *Tilsynet* med de autoriserede Sygeplejerskers Uddannelse og Virksomhed *tilforordnes* der af Indenrigsministeren Sundhedsstyrelsen *en autoriseret Sygeplejerske* som særlig sagkyndig. Honoraret til den paagældende fastsættes paa Finansloven.

§ 9. Loven træder i Kraft den 1. Januar 1934. Indenrigsministeren giver de nærmere Regler vedrørende Lovens Gennemførelse.

I Anledning af Udtalelser ved første Behandling navnlig fra Venstres Ordfører (Inger Gautier Schmit) fremsatte *Folketingsudvalget* i sin *Betænkning* følgende *Bemærkninger*:

Indenrigsministeren har overfor Udvalget udtalt, at der ikke i Lovforslagets Bestemmelser findes Grundlag for Ministeriet eller Sundhedsstyrelsen til at indtage en ændret Stilling overfor *Sygeplejeforeningernes* Virksomhed, og at der heller ikke gives Grundlag for Statsmyndighederne til at gribe ind overfor *de kommunale Sygehuse*, for saa vidt angaar deres Ret til at modtage Sygeplejeelever til *en mere kortvarig Uddannelse* end den, der i Lovforslaget kræves for at opnaa Statsautorisation, ligesom Lovforslaget heller *ikke* giver Grundlag for at *skelne mellem* de almindelige Sygehuse og Sygehuse, der øver deres Virksomhed paa et særligt religiøst Grundlag.

Til 2. Behandling i *Folketinget* stillede Venstres Udvalgsmedlemmer *Ændringsforslag* om en ny Affattelse af Lovforslaget. Afvigelserne fra Ministerens Forslag bestod navnlig i: 1) I Stedet for »autoriserede Sygeplejersker« foresloges indført Betegnelsen »eksaminerede Sygeplejersker«, og Mindretallet gav dermed Udtryk for, at man tog Afstand fra Tanken om en egentlig Statsautorisation og om at lægge hele denne Sag i Sundhedsstyrelsens Haand (Mindretallet frygtede for, at der herved kunde dannes Spiren til en kommende Statsfunktionalisme og Monopolisering indenfor Sygeplejen), idet man mente, at det maatte være tilfredsstillende, at der *af Hospitalerne* i deres Egenskab af Uddannelsessteder blev ud-